

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل مسخره شدن دانش آموزان عینکی در دبستان را حل کنم؟ منطقه مورد مطالعه: ناحیه ۷ مشهد

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مصطفی ندف ازغندی - دانشجوی کارشناسی، آموزش ابتدایی فرهنگیان شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

این اقدام پژوهی در پاییز سال ۱۴۰۱ با هدف حل مشکل مسخره شدن تعدادی از دانش آموزان عینکی در دبستان ابتدایی شهید محمدخانی مشهد واقع در منطقه بلوار پیروزی مشهد انجام شده است. با توجه به اهمیت و تاثیر وجود آرامش روانی و احساس امنیت خاطر به منظور پیشرفت و رشد در مدرسه دانش آموزان باید از خشونت های کلامی توسط همسالان و معلمان به دور باشند. به طور مشخص دانش آموزی که از عینک استفاده می کند بیشتر در معرض این خشونت ها قرار دارد و ممکن است بارها مسخره شدن توسط سایر افراد جامعه را تجربه کند. در این تحقیق با بهره گرفتن از ابزار های مختلفی مانند مشاهده، ارائه پرسشنامه به دانش آموزان تحت نظر و مصاحبه با دانش آموزان، معلمان، ناظم ها و مدیر مدرسه مشاهده شد دانش آموزان عینکی توسط همسالان بارها به دلیل عینکی بودن مورد تمسخر قرار می گیرند؛ بنابر این در پژوهش حاضر به بررسی علت ها و دلایل این موضوع پرداخته شد و در نهایت با راهکار های پیشنهادی متخصصان و استفاده از نظرات صاحب نظران برای حل این مشکل قدم هایی برداشته شد. لازم به ذکر است که دانش آموز فقط یک هشتم از کل روز خود را در مدرسه سپری می کند و زمان زیادی را خارج از مدرسه می باشد که در این زمان نیز ممکن است بارها مسخره شدن به روش های مختلف را تجربه کنند. در این پژوهش با استفاده از راهکار های پیشنهادی صاحب نظران تلاش شد مشکل مسخره شدن دانش آموزان عینکی در مدرسه با روش های متعدد حل شود تا دانش آموزان بتوانند با اعتماد به نفس کافی در مدرسه حضور یافته و با آرامش بیشتری به تحصیل خود بپردازند.

کلمات کلیدی:

تمسخر، دانش آموزان عینکی، اقدام پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2054465>

